N°. 1848.

N°. 37

ZEGELEN

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is f 5 in de drie maanden.

DINGSDAG 22 FEBRUARIJ.

De prijs der Advertentiën is, van een tot drie regels, f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Advertentiën voor de Courant van den eigen dag moeten bezorgd worden des morgens vóór negen ure. Alle Advertentiën na negen ure inkomende blijven liggen tot het volgend nommer.

De Provinciale Staten als kies collegie voor de Staten-Generaal.

De grondwet draagt de verkiezingen voor de Staten Generaal op aan de Provinciale Staten, welke weder door drie zoogenaamde standen gekozen worden, niettegenstaande voor standen bij ons de elementen ontbreken. Dat onze Provinciale Staten daartoe weinig geschikt zijn, kan uit niets anders beter blijken dan hieruit, dat zij dikwijls te gelijker tijd mannen benoemen, welker zienswijze in politieke aangelegenheden bekend staat lijnregt tegen elkander in te loopen. Zoo zagen wij dezelfde Staten den heer VAN HEEMSTRA en den heer TELTING, den heer WICHERS en den heer STAR BUSMAN, den graaf VAN RECHTEREN en den heer DUYMAER VAN TWIST; den heer DE KEMPENAER en den heer SCHEERS VAN HARENCARSPEL; den heer VAN GOLTSTEIN en den heer MENSO; den heer THORBECKE en den heer [illegible] VAN [illegible]; den heer STORM en den jonker VAN BEEK EN DONK afvaardigen. Het blijkt hoe bij die keuzen geenerlei politisch beginsel ten gronde ligt.

Met regt mag men zich beklagen, dat zij, die tot eene politische verrigting geroepen worden, op alles anders dan op politische hoedanigheden letten. Intusschen hebben meermalen de behouders dit gemis aan alle consequentie en een politisch stelsel bij het doen der verkiezingen als eene der schoonheden van het bestaande kiesstelsel geroemd. De ijveraar, van wiens brochure over de ontbindbaarheid der Tweede Kamer, directe verkiezingen en een verantwoordelijk ministerie wij onlangs spraken, is op nieuw opgetreden ter verdediging van dat gemis aan politische overtuiging. „Bij hem „is die uitslag der „keuzen als een gelukkig teeken te beschouwen van den gewenschten politieken „toestand, waarin het vaderland zich „bevindt, te weten, dat geene staat„kundige partijen zich nog in ons vader„land hebben gevormd, die haat en „tweedragt tusschen de burgers strooijen „en zich in alle vergaderingen doen ken„nen.” Volgens dien behouder hebben de Provinciale Staten zeer teregt niet op de politische overtuiging van hen, die zij verkozen, maar alleen op hunne braafheid, eerlijkheid, gezond verstand en bekwaamheid gelet.

Bij elke gelegenheid blijkt de vrees der behouders voor staatkundige partijen. Al het kwaad in de wereld schijnt hun alleen voort te spruiten uit het bestaan van partijen. De vrees is hersenschimmig en onverstandig; zoolang men niet ontkennen zal, dat belangstelling van de burgerij in de zaken des lands, deze te beter zal doen bloeijen, zal men van zelf het bestaan van partijen noodwendig gekeurd hebben. Bij belangstelling is geene eenstemmigheid te verwachten en overtuiging staat tegenover overtuiging. Die het bestaan van verschillende partijen in eenen Staat gevaarlijk achten, willen de burgerij tot de uiterste onverschilligheid dwingen: zij willen op haar de woorden, met welke men maar al te zeer tegen zekere geestelijke orde schermt, *perinde ac cadaver*, tot waarheid maken. Want zoodra men de burgerij over hare aangelegenheden laat oordeelen, van haar belangstelling vordert, doet verschillende overtuiging verschillende partijen ontstaan. Zonder partijen kan geen staat gelukkig wezen en hoe meer zich die teekenen hoe beter; want haar gemis toont, dat het volk slaapt en zich om zijne eigene zaken niet bekommert. Maar van het bestaan van partijen behoeft geenszins, gelijk de behoudende ijveraar beweert en men den vreesachtigen en twijfelenden poogt diets te maken, haat en vijandschap het gevolg te wezen. Ook bij partijen kan zeer wel eerbied voor de overtuiging van anderen bestaan. Niet door geweld en overmagt, maar door redenering zal elk trachten voor zich de overwinning te behalen. Over het bestaan van zulk eenen strijd heeft de Staat reden zich te verblijden; want langs dien weg alleen kan hij zijn doel nader komen, daar de waarheid alleen door strijd gewonnen wordt.

De behoudende ijveraar, van welken wij hier spreken, heeft er nog iets anders op uitgevonden, ten einde het gemis van alle politische overtuiging en zuivere belangstelling, zigtbaar in de keus van de leden der Tweede Kamer, te verdedigen. Eene andere handelwijs zou strijden met het artikel der grondwet, waarbij gezegd wordt, dat de leden der Kamer zonder ruggespraak met de vergadering, die hen benoemd heeft, stemmen zullen. Wat zulk eene ruggespraak met de staatkundige partijen te doen hebbe, moge de ijveraar bij gelegenheid beter verklaren. Wanneer mannen van zekere denkbeelden in politieke zaken mannen van gelijke kleur verkiezen, is dit niet om hun te bevelen, hoe zij in elk bijzonder geval zullen moeten handelen, maar dewijl zij weten, dat die handelwijs overeenkomstig het beginsel wezen zal, van welks noodzakelijkheid en voortreffelijkheid, kiezers en verkozenen, beiden overtuigd zijn. Hunne vrijheid wil men niet aan banden leggen, maar men verzekert zich, dat die vrijheid tot geen ander dan het gewenschte doel zal aangewend worden.

Het volk regeert mede door zijne gekozenen, dewijl men het voor onnatuurlijk houdt, dat het vreemd aan het bestuur zijner aangelegenheden zou gehouden worden. Het kan dit echter niet zelf verrigten, men draagt dit aan eenigen uit zijn midden op, in welke het meent vertrouwen te kunnen stellen. Waarop dient dit vertrouwen nu te rusten, waar het politieke aangelegenheden geldt? Op hoedanigheden, bij welke de politiek op geenerlei wijze in het spel komt, of op de zoodanige, welke kunnen doen begrijpen, naar de verwezenlijking van welke beginselen de vertegenwoordiger streven zal? Men laat hem de keus zijner middelen; maar zijn doel mag niet geheel onzeker zijn. De Provinciale Staten worden geroepen tot het verrigten eener politische werkzaamheid; het is dus ongerijmd, dat zij daarbij niet op politische maar op burgerlijke hoedanigheden zouden moeten letten. Wanneer men koude doodsche onverschilligheid omtrent den hoofdzakelijken gang der regering voor geene deugd maar voor een gebrek houdt, vooral in eene vergadering, aan welke tevens een deel der regering is opgedragen, zoo is het pligtverzuim, indien zij personen kiest wier politische overtuiging zij met de hare in strijd weet: want, wetende dat de verkozenen zullen medewerken tot het bederf van hetgeen zij heilzaam of tot vorming van hetgeen zij verderfelijk acht: maakt zij zich medepligtig aan het kwaad, hetwelk zij vreesde, doch desniettegenstaande heeft helpen bevorderen. Het is niet voldoende, dat de gekozene een eerlijk man is, aan niemand het zijne onthoudt, dat hij in het vak, waarvan hij zijn beroep gemaakt heeft, bekwaamheid heeft en ondervinding van hetgeen daarin voorkomt. Hoe

geed het ook in een huisgezin moge wezen, de Staat zal niet bloeijen onder vertegenwoordigers, die niet om hunne politieke beginsels en bekwaamheden, maar alleen dewijl zij *bons fils*, *bons pères*, *bons époux* waren, gekozen zijn.

Het is zoo onmogelijk, dat men bij het doen eener politische keuze niet vooral op politische hoedanigheden zou letten, dat zelfs onze Provinciale Staten daarvan een paar malen een voorbeeld gaven: wij bedoelen de niet-herkiezing der heeren THORBECKE, WICHERS en STORM. Het was toen zeker de bedoeling niet om in de Staten-Generaal braver huisvaders, braver zoons of braver echtgenooten te brengen, want zelfs de voorzitters der Staten-vergaderingen hebben in hunne gesprekken met hare leden die vertegenwoordigers op dat punt gewis niet beschuldigd. Ook was het zeker niet om aan mannen van hoogere bekwaamheid of rijker ondervinding in de Kamer zitting te bezorgen: wie toch zal daarin den heer VAN HOGENDORP met den heer THORBECKE gelijk stellen? Het was, dewijl de behouders in den laatsten den apostel eener nieuwe hoogere, betere staatsleer zagen, en zich tegen zijne kracht in woord en daad niet opgewassen gevoelden. Het waren dus politieke redenen, welke hen bij de uitsluiting leidden; waarom zou dit minder bij de verkiezing het geval mogen zijn? Juist dat deze bij de Provinciale Staten zoo weinig vermogen en men meer op persoonlijke consideratiën afgaat dan eene bepaalde politische overtuiging volgt, bewijst, dat dit collegie tot het doen van verkiezingen voor de algemeene vertegenwoordiging niet deugt. De uitkomst zien wij ook in de ledige beurzen des volks; in onzen onmatigen schuldenlast en de toenemende ontevredenheid.

Buitenlandsche berigten.

ITALIË.

Het *Journal des Débats* van heden bevestigt het gerucht van de afkondiging der constitutie te Napels, op 11 dezer.

Voorts deelt dit dagblad mede, dat de groot-hertog van Toscane mede de invoering van den constitutionelen regeringsvorm in zijne staten beloofd heeft. Bij eene kennisgeving, waarin gezegd wordt dat de grondslagen van den nieuwen regeringsvorm eerstdaags zullen openbaar gemaakt worden, worden de inwoners van het hertogdom tot rust en orde vermaand.

Ook de Heilige Vader schijnt niet vreemd te zijn van een dergelijken stap over te gaan als de groothertog van Toscane. Eene correspondentie in het *Journal des Débats*, waarin een meer uitvoerig verslag wordt gegeven van de demonstratie, welke te Rome heeft plaats gehad, bij het vernemen van de verleening eener constitutie te Napels, meldt daaromtrent als volgt: »Volgens geloofwaardige geruchten zou Z. H. niet ongenegen zijn, gewigtige wijzigingen in de reeds door hem toegestane instellingen te brengen, waartoe hij door pater *Ventura* moet zijn aangespoord. Aan de consulta zou het regt van vrije discussie worden toegekend, terwijl de kardinalen en de prinsen eene soort van eerste kamer zouden vormen. Intusschen schijnt de verwezenlijking van dit plan, in allen gevalle nog verwijderd te zijn."

DUITSCHLAND.

Frankfort, 17 *febr.* Volgens een brief uit Weenen, bedragen de onkosten, welke het leger in Italië aan de schatkist veroorzaakt, dagelijks niet minder dan ƒ 120 000. Te Weenen gaat het heugelijk gerucht rond, dat men van de zijde des Oostenrijkschen kabinets nu niet vrij van groote concessiën aan het Lombardisch-Venetiaansche koningrijk kan verwachten.

Berlijn, 16 *febr.* Den 16den des middags is een Engelsch koerier, van Londen naar Weenen gaande, deze stad gepasseerd. Hij brengt eene depêche van lord *Palmerston* aan prins *Metternich*, houdende, dat Engeland elke tusschenkomst van Oostenrijk in de zaken van Italië als eene oorlogsverklaring zoude aanzien. Deze verklaring is even belangrijk als beslissend. De koerier heeft Londen den 12den des avonds verlaten en zal den 17den des morgens vroeg te Weenen aankomen.

Heidelberg, 17 *febr.* Bij de Keurhessische Standen-vergadering heeft men de beslissing op een niet onbelangrijk vraagstuk te wachten, te weten: het standpunt hetwelk aan de advokaten zal worden toegewezen. Vroeger plagt de toelating tot advokaat als onherroepelijk beschouwd te worden, maar de voormalige minister van justitie *Mackeldey* is in 1837 het eerst begonnen, die toelating slechts provisioneel uit te reiken, en thans heeft zijn opvolger *Bickell*, bij eene uitgevaardigde verklaring te kennen gegeven, dat het aan het gouvernement vrijstond, zoodanige provisionele toelating, naar goedvinden weder in te trekken. De afgevaardigde *Henkel*, die zelf advokaat is, heeft hierop eene voordragt bij de Standen-vergadering gedaan, om de regering te verzoeken, den maatregel der provisionele toelating weder in te trekken.

ENGELAND.

Londen, 17 *febr.* De laatste berigten van Amerika melden, dat generaal *Scott*, opperbevelhebber van het Amerikaansche leger in Mexico, in zijne functiën is geschorst, en dat men een raad van onderzoek heeft benoemd, ten einde deze een verslag uitbrenge over de oneenigheden, welke thans tusschen de voornaamste officieren van het Amerikaansche leger bestaan.

Deze raad, welke te Perote zal bijeenkomen, is uit de generaals *Townson Paquer*, *Cushing* en *Butler* zamengesteld; deze laatste is ook belast, tijdelijk het opperbevelhebberschap waar te nemen.

Generaal *Worth*, de voornaamste tegenstander van generaal *Scott*, is uit zijn arrest ontslagen, en beiden zullen nu gezamenlijk voor den krijgsraad verschijnen.

Ook wordt het gerucht bevestigd, dat tusschen den Amerikaanschen commissaris, den heer *Trist* en het gouvernement van Mexico een vredestractaat gesloten is.

Volgens dit tractaat, zouden de grenzen tusschen de Vereenigde Staten en Mexico thans van de Rio Grande tot aan het zuidelijk gedeelte van nieuw Mexico en van daar tot aan de Stille Zuidzee loopen.

Het is nog onbekend, of de haven van San Diego begrepen is, in het grondgebied, door Mexico afgestaan. Overigens is het waarschijnlijk, dat de President, hoe min gunstig hij ook voor het sluiten van den vrede moge gezind zijn, het tractaat ter beoordeeling aan den Senaat zal onderwerpen, want daar het reeds bekend is, dat men dit tractaat heeft aangegaan, zou de President geen enkelen dollar meer kunnen krijgen om den oorlog voort te zetten.

De meerderheid van het Congres had waarschijnlijk aan de grenzen, zoo als zij door generaal *Taylor* voorgesteld waren, en welke tot aan de Sierra Madre liepen, boven die van den heer *Trist* de voorkeur gegeven, maar zal toch nog altijd de schikking door dezen heer aangegaan boven het verder voortzetten van den oorlog verkiezen.

— De Londensche bladen behelzen de volgende diplomatieke briefwisseling tusschen het Weener kabinet en dat van Londen, welke op last der Engelsche regering openbaar gemaakt is:

I. De vorst *von Metternich* aan den graaf *von Dietrichstein* Oostenrijksch gezant te Londen.

»*Weenen*, 2 augustus 1847.

»Mijnheer de graaf! De toestand der staten van Midden-Italië trekt zonder twijfel de aandacht van het Londensche kabinet tot zich. Die staten zijn tegenwoordig met een geest van onkeering bezield, waarvan men meer al te ligt de gevolgen kan voorzien. De ligging van ons rijk legt ons de verpligting op, om met verdubbelde aandacht den loop der gebeurtenissen in dat land gade te slaan.

»De keizer wil te dezer gelegenheid zijne gewone blootsheid met die rondborstigheid, die hij altijd in zijne betrekkingen tot de regering van Groot-Brittanje heeft in acht genomen, en wenscht te weten welke de meening dier regering omtrent eenen staat van zaken, uit welken men, naar het oordeel van Zijne Majesteit, met genoegzame zekerheid tot de toekomst kan besluiten.

»Italië is niets dan eene geographische uitdrukking. Het Italiaansche schiereiland bestaat uit onderling onafhankelijke souvereine staten. Het bestaan en de grenzen dier staten berusten op de grondbeginselen van staatsregt, en zijn gewaarborgd door tractaten, die een onbetwist gezag bezitten. De keizer voor zich heeft besloten die regten te eerbiedigen en met al zijn vermogen tot hunne handhaving mede te werken.

»Ik verzoek u dezen brief aan den minister van buitenlandsche zaken mede te deelen, en hem te verzoeken om de meening van het Londensch kabinet te doen kennen ten aanzien van den aard der waarborgen, waaronder de bezittingen der in Italië regerende vorsten verzekerd zijn. Gij zult er tevens bijvoegen, dat de keizer geen twijfel koestert omtrent de volkomene overeenstemming, die tusschen zijne denkbeelden en die van Hare Britsche Majesteit omtrent dit punt moet heerschen.

»Ik heb de eer, enz. *Metternich*."

II. *Weenen*, 2 augustus 1847.

»Mijnheer de graaf! De voorgaande brief is ter zelfder tijd naar de hoven van Parijs, Berlijn en Petersburg afgezonden. Het onderwerp is niet alleen voor ons rijk van belang, maar het heeft al het gewigt eener Europesche quaestie.

»Midden-Italië is aan eene revolutionnaire beweging ten prooi, aan welker hoofd men de aanvoerders der staatkundige partijen ziet staan, die gedurende verscheidene jaren de staten van het schiereiland hebben bedreigd. Onder de leus van administrative hervormingen, welke de souverein van Rome heeft toegegeven uit onbetwistbare welwillendheid voor zijn volk, hebben de oproerigen de werking des bestuurs verlamd en trachten zij een werk tot stand te brengen, dat, om aan hunne oogmerken te beantwoorden, zich niet tot den Kerkelijken Staat noch tot dezen of genen staat van het schiereiland kan bepalen. Die partijen willen een enkel staatkundig opperhoofd of ten minste een bondgenootschap van staten, onder een opperbestuur. Eene Italiaansche monarchie te stichten is hunne bedoeling niet. Wat zij beoogen is eene hersenschim, ontsproten uit de droomen van het radicalismus. Nergens bestaat een koning, die voor eene zoodanige monarchie passen zou, noch aan deze noch aan gene zijde der Alpen. Alle wenschen dier partijen strekken daarheen om eene bondgenootschappelijke republiek te stichten naar het voorbeeld van de Vereenigde Staten of van Zwitserland.

»De keizer, onze verheven meester, wil niet voor eene Italiaansche mogendheid gehouden worden; hij vergenoegt zich met het opperhoofd van zijn keizerrijk te zijn. Eenige deelen van dat rijk strekken zich tot over de Alpen uit. Hij wenscht die te behouden. Hij verlangt niet meer dan die bezittingen, maar hij wil verdedigen wat hem toebehoort. Dat zijn de inzigten van Zijne Keizerlijke Majesteit; dat moeten de inzigten zijn van iedere regering, die hare regten wil handhaven en hare verpligtingen eerbiedigen.

»Wij wenschen te weten of de groote bewakers van den vrede der staten in onze beschouwingswijze deelen. Wij willen geene polemiek openen over maatschappelijke en regerings-belangen; maar wij spreken van een vraagstuk dat in de oogen van vorsten en volken van gelijk belang is, en dat weldra over den vrede van Europa zal moeten beslissen. Het onderwerp is te gewigtig, dan dat niet alle regeringen tot medewerking zouden moeten worden opgeroepen, die de toekomst niet wenschen prijs te geven aan de onberekenbare kansen van eene algemeene beroering.

»Ik heb de eer, enz. *Metternich*."

III. Lord *Palmerston* aan lord *Ponsonby*.

»*Ministerie van buitenlandsche zaken*, 12 augustus 1847.

»Milord! De graaf *von Dietrichstein* heeft mij gisteren twee depêches medegedeeld, die aan hem door den vorst *von Metternich* zijn gerigt geworden, ter zake van de aangelegenheden van Italië.

»De eerste dezer depêches doet den wensch der Oostenrijksche regering kennen, om te weten of de regering van Hare Britsche Majesteit het beginsel aankleeft, dat de staat van bezit, die door het tractaat van Weenen in Italië is daargesteld, moet worden gehandhaafd, en tevens het bepaalde voornemen des keizers om zijne Italiaansche bezittingen tegen elken aanval te verdedigen.

»De tweede depêche heeft betrekking op een plan, dat, naar de onderstelling van het Weener kabinet, door eenige personen in Italië gekoesterd zou worden, en daarin zou bestaan om het geheele gedeelte van Italië tot eene bondgenootschappelijke republiek te vereenigen. Die depêche ontwikkelt tevens de maatschappelijke, politieke en geographische redenen, die, naar de meening van het Oostenrijksche kabinet, een zoodanig plan onuitvoerbaar moeten maken.

»Ik verzoek Uwe Excellentie om aan den vorst von *Metternich*, in antwoord op de vraag in de eerste der bovenvermelde depêches vervat, te verzekeren, dat de regering

van Hare Majesteit van meening is, dat de bepalingen van het Weener tractaat en de daaruit voortvloeijende verpligtingen moeten worden gehandhaafd zoowel in Italië als in de andere gedeelten van Europa waarop zij betrekking hebben, en dat in de bij dat tractaat gemaakte territoriale bepalingen geenerlei verandering kan worden gebragt, zonder toestemming en medewerking van alle mogendheden, die het hebben helpen tot stand brengen. Maar de regering van Hare Majesteit voelt zich gelukkig bij de gedachte, dat het niet waarschijnlijk is, dat er voor het oogenblik in Italië gebeurtenissen zullen voorvallen, waarbij het bedoelde grondbeginsel in toepassing zou moeten worden gebragt. Want de regering van Hare Majesteit heeft niet vernomen, dat eenige mogendheid of staat van Europa er aan denkt om de staten van eenigen Italiaansche mogendheid te overweldigen.

»Maar wat den staat van zaken in Italië betreft, zoo zou de regering van Hare Majesteit wenschen te doen opmerken, dat, afgescheiden van het regt van verdediging en zelfbehoud, dat aan elke onafhankelijke souvereiniteit toekomt, er nog een ander regt bestaat, te weten het regt, dat het oppergezag in iederen staat bezit, om alle inwendige hervormingen en verbeteringen tot stand te brengen, die het in het belang des volks nuttig en noodig mogt oordeelen.

»Dat regt willen en zullen, zoo het schijnt, weldra eenige Italiaansche vorsten in beoefening brengen, en de regering van Hare Majesteit hoopt, dat die van Oostenrijk goed zal kunnen vinden om van den grooten politieken invloed, dien zij wettiglijk in Italië bezit, gebruik te maken, ten einde die vorsten in hunne prijzenswaardige voornemens aan te moedigen en te ondersteunen.

»De regering van Hare Majesteit heeft geenerlei berigt ontvangen met betrekkking tot een plan, als datgene waarvan de vorst *von Metternich* in zijne tweede depêche spreekt, dat ten doel zou hebben om alle thans afzonderlijk bestaande staten van Italië tot eene eedgenootschappelijke republiek te vereenigen, en de regering van Hare Majesteit is geheel van de meening van Zijne Doorluchtigheid, dat zulk een plan niet zou kunnen worden ten uitvoer gebragt.

»Maar van een anderen kant is de regering van Hare Majesteit door verschillende ingewonnen berigten tot de overtuiging gekomen, dat er in een groot deel van Italië een hevig en gegrond misnoegen bestaat. En als men nadenkt over de talrijke gebreken en misbruiken van allerlei aard, die in het tegenwoordig regeringsstelsel in verscheidene van die staten worden aangetroffen, en bepaaldelijk in den kerkelijken staat en in het koningrijk Napels, dan kan men zich niet verwonderen, dat zulke schreeuwende onregelmatigheden de hevigste ontevredenheid gaande maken, en het is zeer mogelijk dat menschen, die de grieven, waaronder zij sedert eene lange reeks van jaren gebukt gaan, in al hare uitgebreidheid gevoelen, en weinig reden zien om op de wegruiming daarvan van den kant der tegenwoordige regeringen te hopen, elk plan, hoe dwaas ook, aangrijpen, indien zij er slechts eene kans op behoud en verbetering in meenen te kunnen begroeten.

»Deze opmerking is niet volkomen op den Kerkelijken Staat van toepassing, sedert de tegenwoordige paus de begeerte heeft aan den dag gelegd om de meeste der hervormingen en verbeteringen in te voeren, welke reeds in 1812 door Oostenrijk, in overeenstemming met Groot-Brittannie, Frankrijk, Rusland en Pruissen, met aandrang aan den laatsten paus werden aanbevolen; en men heeft reden om te hopen, dat indien de paus door Oostenrijk en de andere mogendheden aangemoedigd en ondersteund wordt in het wegnemen der grieven waarover zijne onderdanen zich sints zoo lang beklagen, ook de ontevredenheid weldra zal verdwijnen, waaraan de grieven den oorsprong gaven.

»Maar er zijn andere staten in Italië, en vooral het Koningrijk Napels, alwaar hervormingen en verbeteringen bijna even noodig zijn als in den Kerkelijken Staat, en de regering van Hare Majesteit hoopt, dat Oostenrijk, als van alle Europesche mogendheden het meeste belang hebbende bij de handhaving der inwendige rust in Italië, zijnen beduidenden en welbekenden invloed te Napels krachtig zal doen gelden, om die hervormingen en verbeteringen aan te moedigen, die strekken zullen om de ontevredenheid te doen bedaren, welke die rust in gevaar zoude kunnen brengen.

»Ik verzoek Uwe Excellentie deze depêche aan den vorst *von Metternich* mede te deelen.

»Ik heb de eer enz. *Palmerston.*

IV. Dezelfde, aan denzelfde.

»*Ministerie van Buitenlandsche zaken*, 11 *september* 1847.

»Mylord! Alzoo het Weener kabinet onlangs eene mededeeling aan dat van Londen heeft gedaan, ten doel hebbende, om de gevoelens en meeningen van de Britsche regering omtrent den tegenwoordigen staat van zaken in Italië te leeren kennen, eene mededeeling waarop de regering van Hare Majesteit door Uwe Excellentie heeft doen antwoorden, — zoo is de regering van Hare Majesteit overtuigd, dat die van Oostenrijk in denzelfden vriendschappelijken geest, waarin zij gesteld is, de nieuwe mededeeling zal ontvangen, welke Uwe Excellentie bij deze gelast wordt aan den vorst *von Metternich* te dezer zake te doen. In alle gevalle maakt het sedert lang bestaande vertrouwen, dat de hoven van Groot-Brittannie en Oostenrijk verbindt, het der regering van Hare Majesteit ten pligt om aan de Oostenrijksche regering openhartig en zonder terughouding de inzigten en meeningen van het Britsch gouvernement uiteen te zetten omtrent de gebeurtenissen die in Italië voorvallen, en die door hare beteekenis en haar gewigt noodwendig van groot belang voor geheel Europa moeten zijn.

»De Oostenrijksche regering heeft onlangs de toetreding van Groot-Brittannie gevraagd en bekomen tot het grondbeginsel, dat de verschillende staten van Italië regt hebben hunne onafhankelijkheid te handhaven en te verdedigen, en dat die onafhankelijkheid moet geëerbiedigd en voor onschendbaar gehouden worden door alle mogendheden van Europa; de regering van Hare Majesteit, hare overtuiging van die onbetwistbare waarheid uitdrukkende, heeft er eene andere bijgevoegd, die zij evenzeer als onbetwistbaar beschouwt, namelijk, dat elk onafhankelijk souverein het regt heeft om in zijne staten zoodanige hervormingen en verbeteringen tot stand te brengen, als hij nuttig zou mogen oordeelen voor het welzijn van zijn volk, en dat geene andere regering de bevoegdheid kan hebben, om deze uitoefening van een der aan de onafhankelijke souvereiniteit eigene regten te verhinderen of te beperken; de regering van Hare Majesteit is overtuigd, dat het Weener kabinet bereid moet zijn eene zoo eenvoudige staatkundige waarheid te erkennen.

»Welke dus ook de berigten mogen zijn, die ten aanzien der jongste gebeurtenissen en den diplomatieke mededeelingen welke onlangs in Italië hebben plaats gehad ter oore van de regering van Hare Majesteit zijn gekomen, zij houdt zich overtuigd, dat de Oostenrijksche regering geenerlei daad kan beoogen noch hare toestemming daartoe gegeven hebben, welke met de boven ontwikkelde grondbeginselen in strijd zou zijn, en dat zij noch ten aanzien van den koning van Sardinië, noch ten aanzien van den paus, van plan kan zijn, om uit eenige van de maatregelen van inwendig bestuur en wetgeving, welke die vorsten geschikt mogen achten in hunne verschillende staten daar te stellen, aanleiding te nemen tot eenige aanranding van hunne regten of bezittingen. De regering van Hare Majesteit zou inderdaad met smart gebeurtenissen zien voorvallen, waarvan Groot-Brittannie onmogelijk een onverschillig aanschouwer zou kunnen blijven.

»De kroon van Groot-Brittannie en die van Sardinië zijn sedert lang door de banden van een getrouw en innig verbond vereenigd, en Groot-Brittannie kan nooit regten, die op zulke gronden steunen, vergeten of miskennen.

»De onafhankelijkheid van den Kerkelijken Staat kan als een wezenlijke waarborg beschouwd worden voor de staatkundige onafhankelijkheid van het Italiaansche schiereiland; geen inval op dat grondgebied zou kunnen plaats hebben zonder [illegible] na zich te slepen.

»Ik verzoek Uwe Excellentie mededeeling dezer depêche aan den vorst *von Metternich* te doen.

»Ik heb de eer, enz. *Palmerston.*

FRANKRIJK.

Parijs, 17 *febr.* Aanstaanden zondag, den 20sten dezer, zal het reformistisch feestmaal van het 12de arrondissement gehouden worden. Verscheidene geruchten zijn thans dienaangaande in omloop; volgens eenigen, zouden verscheidene pairs van Frankrijk, de heeren *de Boissy*, *d'Alton Shee*, *Bresson* en de prins *van de Moskowa* reeds voor het feestmaal hebben ingeschreven of ten minste voornemens hebben te kennen gegeven, om hetzelve bij te wonen. Is dit het geval, dan zal, indien het gouvernement zich tegen het houden van het feestmaal verzet, de geheele zaak voor het hof der Pairs moeten behandeld worden. Een der dagbladen verzekert, dat, na het feestmaal, honderdvijftig afgevaardigden, elk afzonderlijk, hun ontslag zullen indienen en de redenen daarvan zullen opgeven. Ook het gouvernement schijnt maatregelen van voorzorg te nemen; men zegt ten minste, dat het ministerie van oorlog bevel heeft gegeven, om aan de troepen, in de hoofdstad in garnizoen liggende, aanstaanden zondag patronen uit te deelen.

Niet alleen heeft de verwachting van het reformistisch feestmaal invloed op de beurs gehad, maar zelfs op den geheelen handel der hoofdstad, die in levendige ongerustheid verkeert. Overal houdt men zich bezig met het spreken over de gebeurtenissen, die uit eene botsing tusschen de policie en de deelnemers zouden kunnen voortvloeijen. Een aanzienlijk getal nationale garden in uniform zal bij het banket tegenwoordig zijn; volgens een in de dagbladen opgenomen brief van den maréchal-de-camp *Carbonel*, houdt men zich reeds sedert eenige dagen bezig met de keuze van nationale garden, wier gevoelens en goeden wil bekend zijn, en die alleen op aanstaanden zondag zullen worden opgeroepen.

Gisteren zeide men, dat de politie voornemens was alleen de afgevaardigden toe te laten tot de plaats van het feestmaal; en dan zou een commissaris van politie proces-verbaal komen opmaken. Het besluit der politie, om die deelnemers uit te sluiten, welke geene leden der kamer zijn, heeft het ontwerp uitgemaakt der beraadslagingen van eenige afgevaardigden der linkerzijde, want zij gevoelden, dat de afwezigheid der andere inschrijvers, aan het banket zijn geheele karakter zoude ontnemen. Tot nog toe is hierover geen bepaald besluit genomen; de taak der oppositie is bij deze gelegenheid even moeijelijk als die der regering. Waar is het, dat de prefect van politie zijn ontslag heeft ingediend, en het slechts op verzoek van hooggeplaatste personen heeft teruggenomen.

Men zegt, dat het grootste gedeelte der nationale garde besloten heeft de afgevaardigden der linkerzijde te ondersteunen. Wanneer het den opperbevelhebber gelukt een zeker aantal ministerieel-gezinde nationale garden bijeen te zamelen dan kan er botsing ontstaan tusschen dezen en hen, die de manifestatie willen ondersteunen. Maar behalve de regering en de oppositie heeft men nog de bevolking der voorsteden, die zich ontwijfelbaar zal vertoonen, al ware het maar om het schouwspel eens aan te zien.

Het feestmaal zal gepresideerd worden door den heer *Boissel*, afgevaardigde van het 12de arrondissement; tot vice-president zal het hebben een pair van Frankrijk en een hoog magistraatspersoon.

Slechts een toast zal gedronken worden.

De heer *Odilon Barrot*, die het krachtigst geprotesteerd heeft tegen de onwettige pretentiën van den minister van binnenlandsche zaken, is belast, hem uittebrengen.

Die toast is:

»Aan de kieshervorming als doel, aan het heilig regt van vereeniging als middel!«

Ook is er bepaald, dat de officieren der nationale garde en de gewone garden in uniform, maar zonder wapenen, in de verschillende mairiën zullen bijeenkomen; [illegible] en legioenen vereenigen, en zorgen, dat er niemand onder hen zij, die niet tot hen behoort.

Daar het grootste gedeelte der nationale garde genoegen genomen heeft met het banket, alle nationale garden of personen, welke die uniform dragen en zich niet bij hun bataillon bevinden, zullen beschouwd worden, als door de regering verkozen.

De nationale garde zullen, aldus georganiseerd, den president en de vice-presidenten afhalen en naar de plaats der bijeenkomst brengen.

Parijs, 18 *febr.* Heden liepen er allerlei geruchten; dat er in den ministerraad zou besloten zijn den maarschalk *Bugeaud* tot militair gouverneur der hoofdstad te benoemen. Zoo zeide men ook dezen morgen ter beurze, dat het 3de legioen der nationale garde toen het aan het paleis des konings de wacht moest betrekken, het voorplein opkwam onder het uiten van hervormings-kreeten. Al deze geruchten verdienen echter nadere bevestiging.

— De geruchten van verandering van ministerie hebben sedert gisteren veel geloof gevonden en men schijnt inderdaad op de Tuilerieën de moeijelijkheden van de tegenwoordige positie in te zien. Men wil zelfs, dat de heer *Guizot* verklaard heeft, dat hij bereid was zijne portefeuille in handen des konings neder te leggen, zoodra men eene nieuwe administratie zoude hebben gevormd. De graaf *Molé* is eergisteren op de Tuilerieën geroepen, maar hij heeft verklaard, dat hij, zoo verhit als de gemoederen thans waren, zich niet met het zamenstellen van een nieuw kabinet kon belasten, dan op de volgende voorwaarden: 1o. De Kamers te ontbinden; 2o. een programma bekend te maken, waarbij het nieuwe kabinet zich zoude verbinden aan de Kamers voor te stellen de electorale en parlementaire hervorming; 3o. in het nieuwe kabinet geen der leden van het tegenwoordige op te nemen. Deze voorwaarden schijnen niet aangenomen, en de onderhandelingen dien ten gevolge voorloopig afgebroken te zijn.

BELGIË.

Brussel, 18 *febr.* Een allergewigtigst ontwerp [illegible]

thans bij de sectiën in onderzoek, namelijk, de zoogenaamde wet *der bevoegdheden*, strekkende om de kiesgeregtigheid uit te breiden tot al degenen, die, ofschoon tot niet meer dan den geringsten wettelijken *census* van schatpligtigheid aangeslagen, beroepen uitoefenen, tot welke een bewijs van wetenschappelijke bekwaamheid gevorderd wordt, en in het algemeen tot al degenen, die, hoewel slechts tot dien geringsten census belast, niettemin bevoegd zijn om tot het lidmaatschap in de jury te worden ingeschreven. Het voorschrift van art. 47 der constitutie luidt als volgt: »De kamer der representanten bestaat uit afgevaardigden, regtstreeks gekozen door de burgers die de schatting betalen, bij de kieswet bepaald, welke niet kan te boven gaan *honderd gulden* directe belasting, noch beneden *twintig gulden* zijn."

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 19 *febr.* Sedert eenige dagen wordt door een persoon, met zwaren bruinen baard, gebrekkig Hollandsch sprekende en moeijelijk ter been, getracht de ingezetenen voor eenig geld op te ligten, door een min kostbaar middel tot verlichting door waterstofgas aan te bieden, waartoe hij een recept geeft, hetwelk met een onleesbaar teeken gemerkt, bij een' aangewezen droogist, in de Warmoesstraat, goedkoop kan verkregen worden. Wanneer men nu dit middel wil aanwenden, blijkt het, dat de droogist niet bestaat en eenige der opgegeven grondstoffen in het geheel niet verkrijgbaar zijn. De vreemdeling (een Italiaan) vraagt bij de opgave van zijn middel eene betrekkelijk geringe som, de helft terstond en de wederhelft over 3 maanden te betalen. (*Amst. Ct.*)

Haarlem, 18 *febr.* Met genoegen verneemt men, dat de leening voor het in cultuur brengen van den Anna-Paulowna-polder, den 15den dezer, is volgeteekend, en dat men zich alzoo mag vleijen, dat deze uitgestrekte onderneming, welke voor het vaderland zoowel als voor Noord-Holland zoo veel nut belooft, geregeld zal worden voortgezet. (*Haarl.Ct.*)

Leiden, 19 *febr.* Uit het algemeen verslag van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, over 1846, dezer dagen openbaar gemaakt, blijkt onder anderen dat de heer *Zunkum*, te 's Gravenhage aan die instelling de som van *f* 100 heeft vermaakt, terwijl de erfgenamen van den heer *C. Gruys*, te Amsterdam overleden, naar aanleiding van eenen hun bekenden wensch des overledenen, aan het hoofdbestuur hebben doen toekomen *f* 1000 voor het fonds, en *f* 1000 meer, in het bijzonder voor het Invalidenhuis alhier bestemd.

De jaarlijksche uitgaven aan de daelgeregtigden hebben bedragen eene som van *f* 62,579,19. De jaarlijksche inkomsten bedragen *f* 45,331,51½ en geeft dus een te kort op de gewone inkomsten van *f* 17,247,67½, zijnde op nieuw grooter dan het te-kort in 1845, wanneer hetzelve *f* 16,385,17 bedroeg. Intusschen mag het niet onopgemerkt blijven, dat de gewone uitgaven van dit fonds meer en meer beginnen te verminderen, en wel in dier voege, dat die vermindering grooter is dan de vermindering in renten, welke geleden wordt door den verkoop der inschrijvingen op het grootboek, om het te-kort te dekken, zoodat men mag vertrouwen, dat, niettegenstaande het jaarlijksch te kort op dit fonds, echter al de verpligtingen zullen kunnen vervuld worden, welke, bij de oprigting van dit fonds, zijn aangegaan.

De uitgaven van het Invalidenhuis hebben beloopen over 1846 *f* 27,698.17, derhalve *f* 100.48 minder dan het vorige jaar.

Tot dekking daarvan hebben gestrekt: De pensioenen en gratificatiën alhier ontvangen *f* 13,302,84, Subsidie van het rijk *f* 5,000, Subsidie van het stedelijk bestuur *f* 600. Renten van kapitalen ten name van het Invalidenhuis ingeschreven *f* 288, en verder de gezamenlijke bijdragen uit onze fondsen.

Gedurende het jaar 1846 zijn 113 manschappen in het gesticht verpleegd, 8 zijn er opgenomen, 4 zijn er uitgegaan, 9 zijn overleden. Op 31 december 1846 bedroeg het getal Invaliden 109, waaronder 14 waarvoor door de departementen van marine en koloniën een gedeelte der onkosten wordt vergoed.

De door den tegenwoordigen kommandant-directeur ingevoerde vereenvoudiging en bezuiniging blijft voortdurend goede vruchten dragen, en wanneer men nagaat de groote besparing van uitgaven, die door die bezuiniging is verkregen, en waarvan in een vorig verslag breeder melding is gemaakt, de orde en de goede geest, die de kommandant-directeur in het gesticht doet heerschen, zoo meent de commissie aan eenen verschuldigden pligt te voldoen, wanneer zij bij dit verslag hem daarvoor haren openlijken dank betuigt.

Het getal der verschillende bedeelden bedraagt ruim 2100, waarvan een derde uit den strijd met België.

De bijdragen uit de verschillende steden in 1846 bedroegen *f* 23,575, waarvan Amsterdam voor *f* 4782, Rotterdam voor *f* 2940. Haarlem voor *f* 1993, 's Gravenhage voor *f* 1521. Utrecht voor *f* 1045, en Leiden voor *f* 796 voorkomt. (*Leid. Cour.*)

Arnhem, 20 *febr.* Met genoegen hebben wij vernomen, dat op aanstaanden maandag, den 28sten dezer, door onze verdienstelijke stadgenooten, de heeren *Marx*, jr. en *de Vries*, in vereeniging met den heer *Tuijn*, tenor-zanger, een vocaal- en instrumentaal concert zal gegeven worden. De erkende bekwaamheden van genoemde heeren doen ons een' genotvollen avond verwachten. Wanneer wij wel onderrigt zijn, zal het Arnhemsch publiek alsdan in de gelegenheid zijn, eene of meer duo's op twee piano's te hooren voordragen, hetgeen gewis niet weinig zal bijdragen, om een talrijk auditorium uit te lokken. (*Ingezonden.*)

ARNHEM, 21 februarij.

Wij vernemen dat door ons provinciaal geregtshof op de aanbevelingslijst van candidaten tot de plaats van raadsheer in bedoeld hof, opengevallen door het vertrek van den voorzitter jonkheer *W. L. F. C. van Rappard*, geplaatst zijn de volgende heeren:

als 1o. mr. *G. J. IJssel de Schepper*, president der arrondissements-regtbank te Arnhem, en vervolgens, de heeren:

Mr. *J. C. Luijken Glashorst*, regter te Zutphen;
» *W. A. van Bidt de Jeude*, regter te Tiel.
» *J. W. Schiff*, advokaat te Arnhem.
» *H. C. Paijen*, advokaat te Nijmegen.
» *J. M. van Pabst tot Bingerden*, kantonregter te Elst.

Op deze aanbevelingslijst den geachten voorzitter onzer regtbank aan te treffen, verwondert ons niet; ongetwijfeld toch zou Z. E. A. reeds bij vroegere gelegenheid in aanmerking zijn gekomen, had hem zijn zwagerschap met den afgetreden voorzitter *van Rappard* niet in den weg gestaan. Meer verwondert ons de andere aanbevelingen; immers is het algemeen bekend, dat geen der overige vijf heeren, misschien met slechts ééne uitzondering, zich de benoeming tot raadsheer zoude laten welgevallen. De beide heeren regters van Zutphen en Tiel hebben zich dadelijk reeds daartegen verklaard; de heer *Schiff* zal zeker zijne uitgebreide praktijk niet opofferen voor een raadsheerlijk traktement, evenmin als de heer *Paijen*; ook aan de genegenheid van den laatsten wordt getwijfeld.

Nu komt het ons in elk geval ondoelmatig voor personen aan te bevelen, van welke men vooraf weet, dat zij niet in aanmerking kunnen of willen komen.

Overigens moeten wij nog opmerken dat alleen een *toeval* ons de bovenvermelde lijst heeft doen kennen; ons hof gaat daarbij met de grootste geheimzinnigheid te werk. Mogen dan de ingezetenen van Gelderland niet weten welke personen door het hoogste regterlijk collegie waardig geacht worden, te beslissen over hunne vrijheid en hun leven, over hunne bezittingen, en hunne eer?

Advertentiën.

VERKOOPING
Vaste Goederen.

Door het Ministerie van den te *Gendringen* standplaats hebbenden Notaris *KOLFSCHOTEN*, als daartoe regterlijk benoemd, zullen op Dingsdag den 15den Februarij 1848, des morgens om elf uren, ten huize van *KNAVEN* te *Gendringen*, bij inzate op hoogen worden geveild, en veertien dagen later, dus den 29sten derzelver maand, ter zelver plaats en uur finaal worden verkocht:

No. 1 De BOUWPLAATS, genaamd *de Tichelovens*, ook wel *Rossum*, nabij het Dorp *Gendringen*, in de buurtschap *Varsselder*, bestaande in: Een BOERENHUIS, ACHTERHUIS en SCHUUR, ERF, TUIN, BOOMGAARD en onderhorige aan elkander gelegene BOUW- en WEIDELANDEN, alles Kadastraal ingedeeld in Sectie D. Numeris 137, 138, 136, 130, 123, 140, 141, 144, 148, 149, 155, 156, 201, 642 en een gedeelte van No. 135, te zamen groot 14 Bunders, 25 Roeden en 80 Ellen.

No. 2. Een stuk BOUWLAND *de Achterbuurde* onder *Veldhunten*, Sectie D. No. 186, groot 33 Roeden en 20 Ellen.

No. 3. Een stuk BOUWLAND *de Achterbuurde* aldaar, No. 205, groot 25 Roeden en 60 Ellen.

No. 4. Een stukje BOUWLAND, *de Ticheloven*, een gedeelte van het Kadaster No. 135, voormeld, ter groote van 5 Roeden en 50 Ellen.

No. 5. Eene WEIDE *het lage Oosterbroek*, genaamd, in de Kadastrale Gemeente *Gendringen*, Sectie D. No. 642, groot 2 Bunders 59 Roeden en 30 Ellen, en

No. 6. Een stuk BOUWLAND gelegen in het *Oerscheveld*, onder *Ulft* Kadastrale Gemeente *Etten*, Sectie C. No. 506, groot 91 Roeden en 50 Ellen.

De bewijzen van eigendom, en de veil-conditiën zullen acht dagen voor de inzate ten Kantore van den voornoemden Notaris ter lezing liggen.

De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal, op Donderdagen den 2den en 16den Maart 1848, telkens des voormiddags om 11 uur, ten Huize van den Kastelein *J. WOLTERS*, in de *Roos*, te *Westervoort*, doen inzetten en finaal verkoopen:

1o. Eene HOFSTEDE, gelegen te *Westervoort* aan den Hellweg, bestaande in HUIS, benevens 2 Bunders BOOMGAARD, HOF en BOUWLAND, in pacht bij *H. JANSEN*.

2o. Een dito HOFSTEDE, bestaande bij HUIS, ingerigt tot *twee* WONINGEN, benevens 1 Bunder BOOMGAARD, HOF en BOUWLAND, gelegen als voren, in pacht bij *E. VAN HUMMEL*, *H. ENGELEN* en *H. JANSEN*.

3o. Een stuk BOUWLAND aldaar, groot ruim een Bunder, in pacht bij *A. VAN WOLVEN*.

En 4o. Een stuk BOUWLAND aldaar, groot 1 Bunder, 27 Roeden en 70 Ellen, in pacht bij *W. DERKSEN*.

Voormelde goederen behoorende aan de Eigendommen van *H. NICOLAAS BROEDERSCHAP*, Jonkheer *VAN BERKHOUT*, de Erven *ALPHERS* en anderen.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten Kantore van voormelden Notaris.

---

† † † Aan Ouders en Voogden, die hunne Zonen of Pupillen tusschentijds op het STEDELIJK GYMNASIUM wenschen toegelaten te hebben, wordt berigt, dat de COMMISSIE, ten overstaan van welke het daartoe gevorderde EXAMEN moet plaats hebben, zal vaceren op Dingsdag den 29sten Februarij eerstkomende, ten twee ure, in het Locaal van het Gymnasium voornoemd.

---

† † † MEN VERLANGT met 1o. Mei eerstkomende, te *Oosterbeek*, tegen billijk huisselijk loon, kost en inwoning, een ONGEHUWD PERSOON, van middelbaren leeftijd, Protestantsche Godsdienst, bekwaam om een Tuin te bewerken, eenig huiswerk te verrigten en een paard op te passen. Belanghebbenden, die van goede getuigschriften voorzien zijn, gelieven zich met *franco brieven*, onder Letter V, met opgave waar informatie te bekomen is, te adresseren bij den Boekhandelaar *J. G. STENFERT KROESE*, te *Arnhem*.

STOOMBOOT-VAART
OP DE
MAAS.
Tusschen VENLO en ROTTERDAM.
ONDERNEMING *P. J. BERGER*.

De IJzeren Stoomboot »*DE MAAS*" zal de dienst hervatten op Donderdag den 24sten Februarij 1848 met de reis van *Venlo* naar *Rotterdam*, en vervolgens continueren:

Van *Rotterdam* naar *Venlo*,
elken Dingsdag en Vrijdag.
Van *Venlo* naar *Rotterdam*,
elken Maandag en Donderdag.

LET WEL. Het Vertrek heeft plaats:
Van *VENLO*, *'s morgens ten 7 ure.*
» *ROTTERDAM*, *te middernacht van Maandag op Dingsdag, en van Donderdag op Vrijdag*, zijnde een uur na aankomst der laatste Spoortrein van *Amsterdam*, zoo dat men des avonds met de laatste Spoortrein van *Amsterdam* vertrekkende, den volgenden dag, des namiddags ten 5 ure te *Venlo* arriveert.

De Passagiers kunnen 's avonds voor het vertrek aan boord komen, en aldaar *kosteloos* hun nachtverblijf houden; de Kajuiten worden behoorlijk verwarmd, en in de groote Kajuit bevinden zich goede Slaapbanken.

---

† † † VOCAAL EN INSTRUMENTAAL CONCERT, te geven door *C. H. MARX*, en *J. K. DE VRIES*, op Maandag den 28sten Februarij 1848, in de gewone Concertzaal, waarop zich, behalve de Concertgevers, (Viool en Piano) de Heer *TUIJN* (Zang) zal doen hooren. — Entrée *f* 1 de persoon.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 21 Febr. 1 El 9 Palm 0 Duim, gest. 0 9 gev. 24 8.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.